

Szívós, undok mótely a rágalom. Bemaszik a fülbe, fészket csinál az agyvelőben, s megélik, hogy évekig sem lehet onnan kipusztítani.

„Foltatlan a becsületed? Szeretsz nekigyürkőzve vasat kalapálni? Ez magától értetődő, nem jár érte elismerés. De ha egyszer sarat fröccsen-tenek rád, azt nehezen tudod letakarítani. Émelyel: szerint az efféle nyavalya ellen úgy óvakodhatsz legjobban, ha félrevonulsz önmagaddal, hogy ne tudjon, ne beszéljen rólad senki. Akkor megbecsülnék, akkor nem híresztelnék rosszat felőled. Semhogyan passzol ez a párt elveihez, de hát oda se neki! Van abban igazság, ha nyugalmat akarsz, menekülj az emberek közeléből.”

Keserű szavak. Évekkel ezelőtt, amikor „hősömből” kicsordultak, mint teli pohárból a víz, megpróbáltam csillapítani. Legyintett. Elmondta, hogy ötvenhét lelegején kérte magát az MSZMP tagjai sorába, oly természetesen, ahogyan lélegzetet vesz az ember, hiszen korábban is tagkönyves kommunista volt. Jelentkezését az alapszervezet taggyűlésén el is fogadták. Hanem aztán süket csend lett. Amikor nagy-sokára közölték vele, hogy kérelmét „ellenforradalmi tevékenység miatt” elutasították, a szíve felugrott a tor-kába. Szinte megbénította a döbbe-netes indoklás.

Elképzelné sem tudta, mi történ-hetett. Amit ő csinált, arról min-denki tudott az üzemben, és büszke

Rágalom- ária

is volt rá egy kicsit. Miután elkezdődtek a zavargások, ő az üzemi pártbizottság megbízásából, két éjszaka őrséget állt a gyárkapuban. Harmadnap azonban, amikor észre-vette, hogy mind gyanúsabb alakok kezdenek dirigálni, kereken megta-gadta a további szolgálatot. Úgy érezte, kommunistához méltóan cse-lekedett.

Akkor hát honnan fúj a szél? Ki lehet a rosszakarója? Hónapokig emésztette magát, aztán lassacskán megnyugodott. Végezte csendben-rendben a dolgát, mint azelőtt, segí-tett, ahol kellett, összehorogált egy életképes szocialista brigádot. Ami igaz, igaz: rendesek voltak vele a vezetők is. Hanem a párttagságáról nem akart lemondani. Két év múlva megint kopogtatott belépési szándé-kával. Elutasították. Az indoklás veleje ugyanaz volt, csak valamivel szerényebb fogalmazásban.

Most már kevésbé viselte meg a dolog. Mintha nem is várt volna mást. Ismét kesergett valameddig, de ezt már csak szűkebb baráti kö-re vette észre rajta. Tudott higgadt

lenni, amikor beszélt, heherészett, ha tréfálkoztak körülötte, azonban ha csak tehetett, félrevonult, hogy önmagával foglalkozzék, s keresgélje a mozgató rugókat. Gyanakvóbb lett, jobban spórolt a bizalmával. Régi barátai előtt többször is kifakadt, szidta a becsutelt embereket, vi-szont óvakodott azoktól, akik mé-zes-mázos beszéddel vigasztalták, hogy nem olyan nagy dolog ez az egész. Saját meggyőződésére hallga-tott, amikor harmadszor is beadta tagfelvételi kérelmét.

Sokáig nem találoztunk. Egyszer szembe jött velem a Mérei utcán. Messziről ragyogott a képe, mintha telibe találta volna a lottót.

— Fogódkodj meg — újságolta —, felvettek, Komolyan. Tudtam én, hogy kiderül az igazság. Tudtam én, ha egyszer rendesen utána néznek... — Mégis, mi történt?

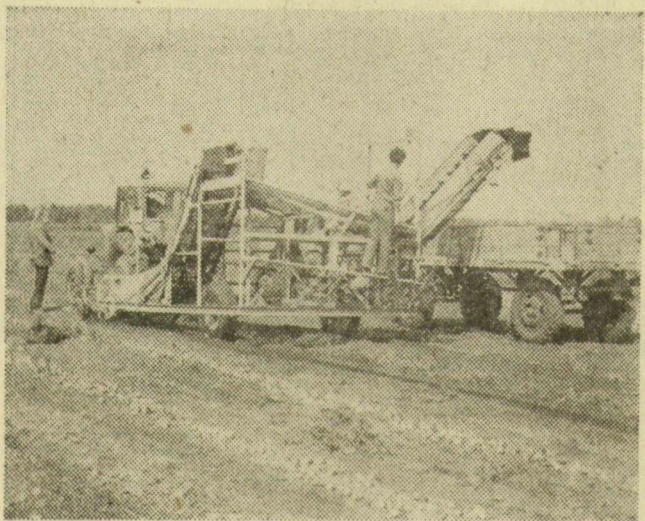
— Fogalmam sincs. Gondolom, valaki a városnál túltette magát azon a régi bejelentésen, és rá szánt néhány napot az ügyemre. Csak ezzel tudom magyarázni.

Mintha kicserélték volna. Nyoma sem látszott rajta a megbántottsá-g-nak, tüzzel beszélt az üzembről, ahol repülnek az ember napjai, aztán a brigádjáról, amelyben igazán rendes fickók verődtek egybe.

A becsületével együtt önmagát is megtalálta.

F. Nagy István

Hagymakombáj

Tóth Béla felvétele

Gépújdonasgot próbáltak ki a Górszai Állami Gazdaság-ban. A holland gyártmányú hagymakombáj felszedi a termést, megtisztítja a száratól, osztályozza és pótkocsira önti. A traktor- és a pótkocsivezetőn kívül mindössze két ember kezeli a nagy teljesítményű berendezést

ODRA—1304

Az Odra—1304 nevű len-gyel elektronikus számítógép-magára vont a különböző országok számos szakemberé-nek figyelmét. A moszkvai kiállításon a gép az idegen-vezető szerepét töltötte be, a látogatók Lengyelország gaz-daságát, történelmét és kul-túráját érintő sok száz kér-désre válaszolt. Az Odra—1304 rendkívül gyors gép, percenként 10 000 műveletet is végre tud hajtani.

JELENTKEZZENEK A TANUK

A Csongrád megyei rend-őr-főkapitányság közlekedés-rendszere kéri azokat, akik 1970. augusztus 17-én 19 óra 45-kor egy CL-es rendszámú szürke Taunus személygé-pkocsival utaztak Algyó felől Hódmezővásárhely irányába, jelentkezzenek. A rendőrség tanuként kívánja őket meg-hallgatni.

Gyászközlmények

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett kislányunk, test-vérünk és unokánk, **NAGY MA-RIKA**, életének 3. évében, tra-gikus körülmények között el-hunyt. Temetése október 7-én 13 órakor lesz az Alsóvárosi temető kapolnájából. A gyászoló család, Rákóczi u. 56.

T. 1686

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy szeretett férj, édesapa, nagyapa és deda, **SZÜGI AN-TAL**, életének 83. évében, cse-den-esen elhunyt. Temetése októ-ber 6-án 11 órakor lesz az Al-sóvárosi temető kapolnájából. A gyászoló család, Rákóczi u. 20.

T. 1684

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett férj, édesapa, nagyapa és sógor, **BAJZA AN-TAL**, életének 89. évében, hos-zú szenvedés után elhunyt. Temetése október 7-én 13 óra-kor lesz a Belvárosi temető ra-vatalozójából. A gyászoló csa-lád, Zrínyi u. 10.

T. 1683

Köszönetet mondunk mind-azon rokonoknak, ismerősöknek, szomszédoknak, akik szeretett halottunk, **ABRAHAM FURUS SZILVESZTER** temetésén meg-jelentek, résztvételükkel és virá-gokkal, mély fájdalmunkat enyhí-teni igyekeztek. A gyászoló család, Hajnal u. 50.

T. 1673

Köszönetet mondunk mind-azon rokonoknak, ismerősöknek, akik szeretett édesanyám, **MA-DA KÁROLYNÉ**, hamvasztás utáni búcsúztatásán megjelen-tek, résztvételükkel és virágokkal, mély fájdalmunkat enyhí-teni igyekeztek. A gyászoló Gál csa-lád, Rákóczi u. 200.

T. 1682

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy **FARKAS MÁTYÁS**, éle-tének 76. évében, rövid szenvedés után elhunyt. Temetése ok-tóber 6-án 13 órakor lesz a Gyevi-temető ravatalozójából. A gyászoló család, Tápai sor 66.

T. 1681

Kinevezések a szegedi egyetemeken és a főiskolán

Az ünnepélyes tanévnyitót követően szeptember közepén mindkét egyetemen — a szegedi József Attila Tudományegyetem és a szegedi Orvostudományi Egyetem — nappali tagozatán megkezdődött a tudományos okta-tó-nevelő munka. Mindkét egyetemen számos személyi változás, kinevezés történt. Hasonlóképpen a Szegedi Tanárképző Főiskolán is, ahol tanári kinevezést nyert dr. Fehér István, a Marxizmus—Leninizmus tanszék vezetője, és a Neveléstudományi tanszék oktatója dr. Nánási Miklós. Főiskolai docens kinevezést nyert Cs. Patay Mihály, a rajz tanszék oktatója, dr. Weidner János, a fizikai tanszék, oktatója, valamint Ivanics János, a mezőgazdasági tanszék vezetője és dr. Sipos Sándorné, a kémia tanszék oktatója.

A József Attila Tudományegyetem Államigazga-tási és Pénzügyi-jogi tanszékének docensét, dr. Meznérics Ivánt egyetemi tanárrá nevezték ki. A József Attila Tudományegyetem új tan-székvezető egyetemi tanárai lettek dr. Maróti Egon docens, dr. Ketskeméty István egyetemi tanár, dr. Gilde Ferenc docens, dr. Veress József docens.

A Szegedi Orvostudomá-nyi Egyetemen dr. Fényes György egyetemi tanárt a II. számú Sebészeti Klinika tanszékvezetőjévé, dr. Varró Vince egyetemi tanárt a II. számú Belgyógyászati Klini-ka tanszékvezetőjévé, dr. Ba-ra Dénes docent, egyetemi tanárrá a Kórhonctani és Kórszövettani Intézethez, dr. Sas Mihály docent, egyetemi tanárrá a Szülé-szeti és Nőgyógyászati Kli-nikára, dr. Sárvay Gyula docent egyetemi tanárrá az Anatómiai és a Szövet-és Fejlődéstan Intézetéhez ne-veztek ki. Dr. Zalányi Sámuel adjunktus, az Egész-ségügyi Szervezési Intézet megbízott tanszékvezető docense lett. Dr. Cserháti István adjunktust docenssé, az I. számú Belgyógyászati Klinikára, dr. Oláh Ferencné dr. Béli Lóna tudomá-nyos főmunkatársat docens-sé a Mikrobiológiai Intézet-hez, dr. Szabó Lajos adjunktust docenssé az I. számú Sebészeti Klinikára, dr. Moray József adjunktust docenssé a Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikára nevezték ki.

Anyakönyvi hírek

Házasság: Megyeri Imre és Hován Maria, Rádai Tibor és Jávori Anna, Tombacz Antal és Masa Judit, dr. Sugataghy Odón és Fráter Anikó, Haraszti László és Mezei Erzsébet, Bandula István és Suba Erzsébet, Dobó István és Csonka Eva, Újvári Jakab és Koskoci Anna, Steinhübel Dániel és Leó Margit, Meggyesy István és Paunoch Valéria, Szűcs József és Hugyezz Rozália, Dani Károly és Kovács Gizella, Nagyok László és Rekeczki Mária házasságok kötöttek.

Születés: Nagy Lászlónak és Kohajda Klárának László Attila, Makra Mihálynak és Nagy Ilonának Eva, Pulai Jánosnak és Sánta Irénnek Zsolt, Juhász-Varga Istvánnak és Csamangó Eszternek István, Nagy Sándornak és Kovács Erzsébetnek Zoltán, Csizmadi Gyulának és Somlai Erzsébetnek Zoltán Zsolt, Kazi Józsefnek és Gora Piroskának Piroksa, Benkő Józsefnek és Kapás Matildnak Beáta Annamária, Nyilasi Imrénének és Bere Erzsébetnek Julianna, Cz